

4 Φεβρουαρίου 2020

Το θαύμα της πόρνης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μια πονεμένη χήρα μάνα βρίσκεται σ' ένα νοσοκομείο με το δίχρονο παιδάκι της να χαροπαλεύει από λευχαιμία. Ο πόνος της είναι μεγάλος, διότι ήδη έχει χάσει άλλα δυο παιδιά, και τώρα έβλεπε να της φεύγει και το τελευταίο, τρίτο βλαστάρι

της. Όσο περνούσαν οι ώρες, τόσο και πιο πολύ μεγάλωνε η απελπισία της.

Ήταν ήδη 2:00 μετά τα μεσάνυκτα, όταν όλως εκτάκτως πέρασε από το θάλαμο ο διευθυντής του τμήματος, να δει ένα διπλανό κοριτσάκι “επί πληρωμή” και από παρόρμηση πρόσεξε και το δίχρονο παιδάκι της χαροκαμένης εκείνης μάνας. Το εξέτασε και της είπε: Λυπάμαι πολύ κυρία μου. Πάρε το παιδάκι σου και φύγε τώρα, για να πεθάνη τουλάχιστον στην αγκαλιά σου και στο σπίτι σου.

Σαν το άκουσε αυτό η δύστυχη μάνα από το στόμα του γιατρού, με λυγμούς, τύλιξε το παιδάκι της με μία κουβερτούλα, το έσφιξε στην αγκαλιά της και έφυγε τρέχοντας. Βγήκε στο δρόμο... Παντού επικρατούσε ερημιά και ησυχία. Τίποτα δεν κυκλοφορούσε.

Σε μία στροφή του δρόμου, βλέπει ξαφνικά μπροστά της μία νεαρή σχετικά γυναίκα, περίπου 30 ετών. Μόλις είχε τελειώσει τη <<δουλειά της>>, ήταν πόρνη.

Μόλις έφθασε η μάνα μπροστά της, την σταμάτησε και της έβαλε με βία το παιδάκι της μέσα στην αγκαλιά της. Ταυτόχρονα, έπεσε στα πόδια της και φώναξε: Σώσε το παιδί μου! Σώσε το παιδί μουουουου!!!

Τα έχασε αυτή! Πόρνη ήταν, αμαρτωλή ήταν, βυθισμένη στο βούρκο της ακολασίας! Τί να κάνει; Στα πόδια της μία μάνα, στα χέρια της ένα παιδί πού έσβηνε. Το είδε ότι έσβηνε. Σήκωσε τα μάτια της στον ουρανό και είπε με δυνατή φωνή: Τί προσευχή να κάνω τώρα Θεέ μου; Εγώ είμαι αμαρτωλή, εγώ είμαι πόρνη! Τώρα μόλις <<τελείωσα>> την δουλειά μου. Αν δεν μ’ ακούς εμένα -καί δεν θα με ακούσεις, βέβαια, γιατί είμαι αμαρτωλή- άκουσε τουλάχιστον αυτή τη πονεμένη μάνα.

Εκείνη τη στιγμή έγινε το θαύμα!!! Κατέβηκε ένα φώς από τον ουρανό και το παιδί άνοιξε τα ματάκια του, φώναξε <<μανούλα μου!>> κι άπλωσε τα χεράκια του αγκαλιάζοντας τη πόρνη, γιατί νόμισε ότι αυτή ήταν η μανούλα του. Πάρ’ το της είπε. Ο Θεός έκανε το θαύμα Του!

Ο Θεός άκουσε τη προσευχή μίας αμαρτωλής, μίας πόρνης και όχι της μάνας! Αυτό συντάραξε τα λιμνάζοντα “νερά” στη ψυχή της αμαρτωλής γυναίκας, ώστε με συντριβή και μετάνοια, και με εξομολόγηση, οριστικά πλέον άλλαξε το σκοτάδι της αμαρτίας με τη νέα εν Χριστώ ζωή. Δόξα στο Όνομά σου, Κύριε!

Πηγή: π. Στεφάνου Αναγνωστόπουλου, «Πνευματικές διαδρομές στους μακαρισμούς».